

อ ำ นั ส ง ส์

บุ ช า พ ร ะ เ จ ดิ ย์ หู ก ว น

ข้าพเจ้ามีใจเลื่อมใส ได้ถือเอาดอกไม้ของหอม และ
เครื่องบูชา ไปบูชาพระสถูปของพระศาสดาด้วยมือของตนเอง
เพราะกรรมนั้น รูป คติ ฤทธิ์ และอานุภาพเช่นนี้จึงมีแก่ข้าพเจ้า

อานิสงส์บูชาพระเจดีย์ทุกวัน

๑๒

การบูชาในสิ่งที่ควรบูชา นั้น ก่อให้เกิดอานิสงส์ใหญ่อย่างไม่มีประมาณ พระสัมมาสัมพุทธเจ้าและเหล่าพระอริยสาวกทั้งหลาย คือผู้ที่ควรบูชาอย่างสูงสุด ด้วยคุณธรรมอันเป็นโลกุตตระ เพราะการที่เราบูชาในสิ่งที่ควรบูชา นี้ เป็นการยกระดับจิตใจให้สูงขึ้นไปตามลำดับ จนกระทั่งถึงระดับคือพระนิพพาน เพราะผู้ที่เราบูชา นั้น ท่านสถิตอยู่ในอายตนิพพาน เมื่อใจของเรายกสูง อยู่ในระดับนี้ ก็จะเป็นใจที่สะอาด บริสุทธิ์ และผ่องใส เหมาะสมที่จะเป็นภาชนะรองรับบุญที่จะบังเกิดขึ้นในทุกๆ ขึ้นตอน

มีวาระแห่งภาชิตที่ปรากฏอยู่ใน วิสาळักขิวิมาน ความว่า

“ข้าพเจ้ามีใจเลื่อมใส ได้ถือเอาดอกไม้มงคล และเครื่องลูบไล้ ไปบูชาพระสถูปของพระศาสดาด้วยมือของตนเอง เพราะกรรมนั้น รูป คติ ฤทธิ์ และอานุภาพเช่นนี้ จึงมีแก่ข้าพเจ้า”

ผู้ใดก็ตามมีจิตใจที่เปี่ยมไปด้วยความเลื่อมใส น้อมจิตบูชาต่อพระผู้มีพระภาคเจ้าด้วยเศียรเกล้า ด้วยอามิสบูชา หรือปฏิบัติบูชาก็ตาม บุญอันบริสุทธิ์ก็จะบังเกิดขึ้นกับผู้นั้น มีผลานิสงส์มากมายมหาศาล จะส่งผลให้พบแต่สิ่งที่ดีงาม ชีวิตก็จะมีแต่ความสุขสงบร่มเย็นทั้งในภพนี้และภพชาติเบื้องหน้า

อานิสงส์นุชาพระเจดีย์ทุกวัน

๑๓

ในขณะที่ยังไม่หมดสิ้นอาสวกิเลส ต้องท่องเที่ยวไปในสังสารวัฏ
จะเป็นผู้ที่ท่องเที่ยวอยู่ในสองภพภูมิ คือ มนุษย์โลกและเทวโลก
ขณะที่ดำรงอยู่บนเทวโลกจะเต็มเปี่ยมด้วยมหาสมบัติอันเป็นทิพย์
ดังเช่น เทพนารีนผู้มีอานุภาพมาก ที่หลวงพ่อดำนำมากล่าวไว้
ข้างต้นแล้ว

*ชีวประวัติการสร้างบารมีของเทพนารีนี่น่าสนใจ
อย่างยิ่ง เพราะเป็นผู้ที่รักบุญมาก ไม่มีวันใดเลยที่จะเว้นว่าง
จากการสร้างบุญ จะสั่งสมบุญอย่างต่อเนื่องไม่ขาดสาย ทั้งการ
ให้ทาน รักษาศีล แล้วก็อบรมจิตใจตนเองด้วยการปฏิบัติธรรม
การสร้างบารมีของนางเกิดขึ้น หลังจากที่พระสัมมาสัมพุทธเจ้า
ปรินิพพานแล้ว เหล่าพุทธบริษัททั้งหลาย ล้วนปรารถนาที่จะนำ
พระบรมสารีริกธาตุของพระบรมศาสดากลับไปยังบ้านเมือง
ของตน เพื่อไว้สักการบูชา

พระเจ้าอชาตศัตรู ราชาแห่งกรุงราชคฤห์ เมื่อทรงเห็น
ผิดกระทำปิตุฆาตแล้ว ภายหลังฟังธรรมจากพระบรมศาสดา
ก็ได้สละ ตั้งใจสั่งสมบุญอย่างเต็มที่ หวังเพื่อเอาบุญใหญ่นี้ชดเชย
ในการกระทำที่ผิดพลาดของตนเองในอดีต ทรงรับพระบรม-

อานิสงส์บุชาพระเจดีย์ทุกวัน

๑๔

สารีริกธาตุของพระบรมศาสดาจากมือของโทณพราหมณ์ ผู้ทำหน้าที่แบ่งพระบรมสารีริกธาตุ เมื่อรับมาแล้วก็นำกลับมาที่กรุงราชคฤห์ ทรงสร้างพระสถูปเพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุขึ้น เมื่อสร้างเสร็จก็มีการทำบุญฉลองในกรุงราชคฤห์

ในสมัยนั้น มีลูกสาวของช่างทำดอกไม้คนหนึ่งอยู่ที่กรุงราชคฤห์ชื่อว่า สุนันทา เป็นหญิงที่มีศรัทธาในพระรัตนตรัยมาก นางได้ตั้งใจรักวิชาศิลปะ ปฏิบัติธรรมไม่เคยขาด ตั้งแต่สมัยที่พระบรมศาสดายังมีพระชนม์อยู่จนบรรลุนิพพานเป็นพระโสดาบัน แม้กระนั้นก็ยังเป็นผู้ที่ไม่อึดในบุญเลย นางก็ยังบำเพ็ญบุญไม่ขาดสาย เมื่อทราบข่าวว่า พระราชาได้สร้างสถูปบรรจุพระบรมสารีริกธาตุไว้เพื่อให้ประชาชนได้เคารพสักการะ นางก็ตั้งใจมั่นว่า แม้พระพุทธร่องค์จะปรินิพพานแล้วก็ตาม เราจะเอาบุญกับพระองค์ท่านไม่ให้ขาดเลย พอตั้งใจมั่นอย่างนี้ นับตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป สุนันทาอุบาสิกานี้ก็จะส่งพวงมาลัยและของหอมเป็นอันมากที่บิดาส่งมาให้ ไปทำการบูชาพระเจดีย์นั้นอยู่ทุกวัน ไม่เคยขาด ทุกๆ วันอุโบสถ นางก็จะเดินทางไปไหว้พระเจดีย์ด้วยตัวเองอย่างสม่ำเสมอ

จิตใจของอุบาสิกาท่านนี้ มีแต่ความคิดที่จะบูชาพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ทำให้ใจผูกพันและมีพระพุทธรูปเป็นอารมณ์

อานิสงส์นุชาพระเจดีย์ทุกวัน

๑๕

ในกาลต่อมาภายหลัง นางล้มป่วยอย่างกะทันหัน ไม่สามารถ
เยียวยาได้ทัน จึงได้สิ้นชีวิตลง ครั้นละจากโลกนี้ไปแล้วก็ได้บังเกิด
บนสวรรค์ชั้นดาวดึงส์ บังเกิดในมหาวิมานที่โอฬาร วันหนึ่ง
เทพนาริสุนันทาได้เข้าไปยังสวนจิตรลดา อันเป็นอุทยานทิพย์
และเป็นที่พักผ่อนหย่อนใจของเหล่าเทวาทั้งหลาย

ตามปกติ ความอลังการของสวนทิพย์นี้จักไม่มีประมาณ
รัศมีแห่งดอกไม้ทิพย์ทั้งหลายจะรุ่งเรืองสว่างไสว เปล่งประกาย
นวลไปทั่วอาณาบริเวณ เทพบุตรเทพธิดาทั้งหลาย เวลาที่เข้า
มาสู่สวนจิตรลดาแล้ว จะถูกรัศมีของดอกไม้ทิพย์ที่มีสีล้วน
วิจิตรพิสดารนั้นครอบงำ บดบังรัศมีจากเรือนกายอย่างสิ้นเชิง
แต่พอเทพนาริสุนันทาเดินเข้ามาในสวนทิพย์เท่านั้น รัศมีของ
ดอกไม้ทิพย์ไม่สามารถบดบังรัศมีจากเรือนกายของเทพนาริ-
สุนันทาได้แม้แต่นิดเดียว รัศมีของนางยังคงสว่างไสวดังเดิม
มิเปลี่ยนแปลงเลย

ท้าวสักกเทวราช จอมเทพแห่งดาวดึงส์ ซึ่งเสด็จเข้าไป
สู่สวนจิตรลดาพร้อมกับเทพนาริสุนันทา ทรงอัศจรรย์พระทัยยิ่งนัก
ได้ทอดพระเนตรดูเทพบุตรเทพธิดาทั้งหลายที่อยู่ในบริเวณนั้น
ถูกรัศมีดอกไม้ทิพย์บดบัง มีแต่เทพนาริสุนันทาเท่านั้นที่ไม่ถูก
ครอบงำรัศมี ทรงปรารภนาที่จะสดับผลแห่งการทำความดีของ
นางเทพธิดานี้ จึงตรัสถามเทพนาริสุนันทาว่า

อานิสงส์บุชาพระเจดีย์ทุกวัน

๑๖

“ดูก่อนแม่เทพธิดาผู้มีนัยน์ตางดงาม เธอชื่ออะไรจึงมี
อานุภาพมากอย่างนี้ มีหมูนางฟ้าแวดล้อม เดินวนเวียนอยู่ใน
สวนจิตรลดาอันแสนรื่นรมย์ พวกเทวดาทั้งหลายขึ้นดาวดั่งส์
มีร่างกายที่ประดับตกแต่งอย่างงดงาม ล้วนแต่ขึ้นม้าขึ้นรถอัน
เป็นทิพย์ แล้วจึงเข้ามาที่สวน แต่เมื่อเธอเดินทางมาถึง กำลัง
เที่ยวอยู่ในสวนนี้ รัศมีของเธอสว่างไสวไปทั่วสวนจิตรลดา
แสงสว่างของสวนไม่ได้ปรากฏเลยแม้แต่เดียว รัศมีของเธอมາ
ข่มแสงสว่างของสวนนี้ ดูก่อนเทพธิดาผู้รุ่งเรือง ขอเธอตอบ
คำถามหน่อยเถิด นี่เป็นผลบุญอะไร” เทพนาริสุนันทาตอบว่า

“ข้าแต่พระองค์ผู้เป็นจอมเทพ ผู้ทรงบำเพ็ญทานมา
แต่กาลก่อน รูป คติ ฤทธิ์ และอานุภาพอันโอฬารของหม่อมฉัน
บังเกิดด้วยกรรมใด ขอพระองค์ทรงสดับผลแห่งกรรมอันแสน
อัศจรรย์นั้น หม่อมฉันเมื่อครั้งเป็นมนุษย์ชื่อว่า สุนันทา เป็น
อุบาสิกาอยู่ในกรุงราชคฤห์อันน่ารื่นรมย์ ถึงพร้อมด้วยศรัทธา
และศีล ยินดีในการแจกจ่ายทานทุกเมื่อ มีใจเลื่อมใสในหมู่สงฆ์
ผู้ปฏิบัติตรงต่อพระนิพพาน ได้ถวายผ่าน่งห่ม ภัตตาหาร
เสนาสนะ ประทีป ทั้งได้รักษาอุโบสถที่ประกอบด้วยองค์ ๘ ตลอด
๑๔ คำ ๑๕ คำ และ ๘ คำแห่งปักษี และตลอดปาฏิหาริย์ปักษี
เป็นผู้ที่สำรวมในศีลทำเป็นนิตย เว้นจากการฆ่าสัตว์ เว้นจาก
การพูดเท็จ เว้นจากการเป็นขโมย เว้นจากการประพฤตินอกใจ

อานิสงส์บูชาพระเจดีย์ทุกวัน

๑๓

เว้นจากการตึมน้ำเมา และยังไปกว่านั้น หม่อมฉันได้ส่งดอกไม้ไปบูชาที่พระสถูปทุกวันไม่ขาดเลย และก็หาโอกาสไปบูชาเองในวันอุโบสถ ด้วยบุญนี้ ทำให้หม่อมฉันมีรูป คดี ฤทธิ์ และอานุภาพอย่างนี้ หม่อมฉันยังได้บรรลุธรรมเป็นสกทาคามี เพราะบุญนั้น” เมื่อทำวสัฏฐะได้ฟังก็เกิดความปีติเบิกบาน และทรงอนุโมทนาในบุญที่ยิ่งใหญ่ของเทพนารีนัน

จะเห็นได้ว่า อานิสงส์แห่งการบูชาพระเจดีย์ซึ่งเป็นปูชนียสถาน แล้วส่งใจไปถึงพระรัตนตรัย ถึงพระพุทธเจ้าแม่เสด็จดับขันธปรินิพพานนานแล้วก็ตาม ถึงพระธรรมและพระสงฆ์ การบูชาบุคคลที่ควรบูชาเช่นนี้ มีอานิสงส์ยิ่งใหญ่ไพศาล จะอำนวยประโยชน์ทั้งที่เป็นโลกียะและโลกุตตระ เมื่อเกิดในโลกนี้ก็จะเต็มเปี่ยมด้วยโลกียสมบัติ ยิ่งไปกว่านั้นก็จะทำให้เข้าถึงโลกุตตรสมบัติ คือธรรมของพระอริยเจ้าทั้งหลาย ดังเทพนารีนันทานี้ ท่านเป็นผู้ที่สมบูรณ์ทั้งอามิสบูชา และกัมมัตติบูชา ไม่ขาดตกบกพร่องเลย แม้แต่อย่างเดียว ดังนั้นขอให้ทุกท่านดำรงตนให้ถึงพร้อมด้วยการบูชาทั้งสองอย่างนี้เถิด

